

ἐνδιαφέρουσα αὕτη περιήγησις πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ἡὼς διδάσκονται Γεωγραφίαν οἱ τυφλοί.

Ἀνέκαθεν οἱ δυστυχέστεροι ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς ὑπῆρξαν οἱ τυφλοί.—Ἀλλ' αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης δὲν ἀφῆκαν ἐν τῇ ἀμαθείᾳ τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα καὶ ἰδοὺ ὁσημέραι οἱ τυφλοὶ μαθηνοῦσι πλείονα ἢ οἱ ἔχοντες καὶ τοὺς δύο ὀφθαλμούς. Ὁ κ. Κύνζ, ὁ μετὰ ζήλου διευθύνων τὸ ἄσυλον τῶν τυφλῶν τοῦ Ἰλλσάχ ἐφευρε νέαν μέθοδον δι' ἧς διδάσκεται ἡ Γεωγραφία εὐχερῶς τοῖς ἐπηρεγμένοις τῆς ὁράσεως. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐγένετο γνωστὴ καὶ εἰς διάφορα ἄλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὅπου διδάσκεται νῦν τὸ χρησιμώτατον μάθημα τῆς Γεωγραφίας. Ὁ κ. Κύνζ κατεσκεύασεν ὑδρογείους σφαίρας ἐκ καουτσούκ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξέχουσιν αἱ διάφοροι χῶραι καὶ αἱ ὁροσειραί. Ἐν τῷ ἀσύλῳ τοῦ Ἰλλσάχ ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος 77 τυφλοὶ καὶ καθ' ἡμέραν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν αὐξάνει.

Ἀπὸ Ἰόππης εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἐν Συρίᾳ ὁσημέραι τελειοποιοῦνται. Τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ἀπὸ Ἰόππης (Ἰάφφα) εἰς Ἱεροσόλυμα αἰδηροδρόμου παρεδόθη εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸν παρελθόντα Μαῖον μέχρι Ῥαμλέχ. Αἱ ἐργασίαι ἔχουσι προχωρήσει μέχρι Ἀρζούφ (Ἀρταούφ) καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ κατασκευασθῇ ἅπασα ἡ γραμμὴ μέχρις Ἱεροσολύμων μεγάλως μέλλουσα νὰ διευκολύνῃ πολλοὺς περιηγητὰς ξένους ἐπισκεπτομένους κατ' ἔτος τὸν Πανάγιον Τάφον, ἐξ ἄλλου δὲ σπουδαίως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ πολλαπλὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῶν μερῶν τούτων.

Κ. Δ. Κ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΑΛΛΙΟ ΜΗΝ ΕΙΧΑ ῬΘΗ

Ἄχ, κάλλιο νὰ μὴν εἶχα Ῥθῇ
σάν ἤμουνα μακρὰ σου
μ' ἐπαρηγόρει ἡ γλυκεῖα
τοῦ ἐρχομοῦ σου ἐλπίδα
Τώρα σιμά σου βρίσκομαι
καὶ ὁμως μὴ ματῖά σου
ἀκόμα δὲν ἀπώλαυσα,
ἀκόμα δὲν σὲ εἶδα

Ἄχ, κάλλιο νὰ μὴν εἶχα Ῥθῇ.
τὰ δάκρυα ποὺ χύνω
δὲν θάκανε πικρότερα
ἢ μαύρη ξενιτιά.

Κ' οἱ στεναγμοὶ τοῦ στήθους μου
ποὺ ὀλημερίς ἀφίνω
δὲν θάντηχούσανε βωβοὶ
σὲ ἀλλάλῃ ἐρημιά.

Ἄχ, κάλλιο νὰ μὴν εἶχα Ῥθῇ
καρδιά ὅπ' ἀγαπάει
στὴ ξενιτιά διπλὸς καύματος
σκληρὰ τὴν παραδέρνει,
Σὰν βάρκα ποὺ ἀκυβέρνητη
στὸ πέλαγο γυρνάει
καὶ τὴν χτυποῦν τὰ κύματα
κι' ὁ ἄνεμος τὴν φέρνει.

Χαρά στην ἀν' ἡ θάλασσα
στὴν ἀμμουδιὰ τὴν βγάλη
θὰ παύσῃ ὁ παραδαρμός,
ἢ βάρκα θὰ σωθῇ.

Μ' ἀν' στὴ δική σου, ἀγάπη μου,
τὴν ἀπαλὴ ἀγκάλῃ
κ' ἐγὼ λιμάνι δὲν εὐρῶ,
κάλλιο μὴν εἶχα Ῥθῇ.

Ν. Γ. ΔΙΓΓΑΛΕΙΔΗΣ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΟΥ

Τύχης μοιραῖον ἄθυρμα, τὰδυσσαλέον κύμα
Κι' ἐδῶ ἀκόμη μ' ἔφερε τὸ δάκρυ μου νὰ χύσω
Οἱμοὶ! κι' ἐδῶ νὰ αἰσθανθῶ οἰκτρὸν πῶς εἶμαι θῦμα
Τύχης σκληρᾶς καὶ ὠφειλὸν κι' ἐδῶ νὰ θρηνωθῶσω.

Ἐπέπρωτο τοῦ Παρνασσοῦ νὰ μὲ κηρύξουν Βόαν
Καὶ ἐν σκοτίᾳ φοβερᾷ νυχθημερὸν νὰ κλαίω,
Νὰ τρέχω μὲ αἰμοσταγὴ ἐκ τῶν δεινῶν καρδιάν,
Καὶ τὴν χαρὰν παντοῦ διψῶν, ὡς Τάνταλος νὰ καίω

Ἰδοὺ ἡ Γέφυρα· μακρὰ, ἀπαύστως τυπτομένη,
Ἐνθεν κάκειθεν λυσσωδῶς, ὑπ' ἀφρωδῶν κυμάτων
Καὶ ὁμως ἄτεγκτος, στερεὰ ἐκείνη διαμένει
Περιφρονούσα τὴν φορὰν, τὴν δίνην τῶν ρευμάτων.

Πόσον ἡ γέφυρα αὕτη πιστῶς μὲ εἰκονίζει!
Πάντοθεν ὑπὸ πικριῶν καὶ θλίψεων κυκλοῦμαι
Καὶ ἄλυσσις στυγνῶν δεινῶν ἀλήκτως μὲ μαστίζει
Ἄλλ' ὁμως μένω ἄκαμπτος ποσῶς δὲν τὰ φοβοῦμαι.

Ἐμπρὸς, καρδιά μου, ἐμπρὸς ἀκλόνητος νὰ ἦσαι,
Τὸ θάρρος ἔχε στύλους σου καὶ τὴν ἀγάπην μόνον,
Θάρρει παντοῦ καὶ πάντοτε, τὴν μοῖραν μὴ πτοῖσαι
Ἐκείνην μόνον νάγαπᾷς, καὶ στέργε πάντα πόνον.

Κράτει, καρδιά τάλαινα, ὡς στύλος τῆς γεφύρας
Καὶ τὴν μαρίαν τῶν δεινῶν ἀκράδαντος ἀπώθει
Ἀψήφει πᾶσαν ἐφοδὸν τῆς ἀμειλίχτου μοίρας
Κι' εἰλευσετ' ἡμᾶρ νὰ στεφθοῦν οἱ μύχιόι σου πόθοι.

Χαλκίς 24 Φεβρουαρίου 1888.